

# Het Meertheater

NIEUWSBRIEF

2<sup>e</sup> JAARGANG

NUMMER 1

APRIL 08

## Geen bericht .....goed bericht.....?

Eindelijk weer eens een bericht uit het Meertheaterkamp. Er is in het afgelopen jaar weliswaar voldoende over Het Meertheater te lezen geweest: in het NHD, de week- en streekkranten, de dorpsbladen. De voorstellingen van *Raak me aan* zijn in de pers ruimschoots belicht. Maar vanuit de vereniging zelf bleef het stil, wat de informatievoorziening betreft; te stil, waarvoor excuses. De bijzondere inspanningen die de productie vergde, in combinatie met een chronisch gebrek aan redactioneel personeel, mag als voor-naamste oorzaak van de gebrekkige informatie-service gezien worden. Uiteraard geen geldig excuus en daarom gaan we de komende tijd proberen een inhaalslag te maken en zorgen dat u middels een aantal snel opeenvolgende nieuwsbrieven weer helemaal 'bij' bent.



Foto: Jacques van Harten

In deze eerste nieuwsbrief uit deze serie kijken we terug op de uitvoeringen van *Raak me aan*. Hoewel voor u mogelijk oud nieuws, wellicht toch interessant om een te lezen hoe een en ander is gelopen.

In de volgende nieuwsbrief gaan we uitgebreid in op het nieuwe stuk.

## Waar waren we gebleven.....

De laatste nieuwsbrief dateert alweer van juni vorig jaar. Toen hadden we juist de eerste try-out van *Raak me aan* in Hauwert achter de rug.

Na deze try-out is er nog een aantal maanden keihard gewerkt. De (halve) voorstelling in Hauwert gaf, behalve stof tot nadenken, vooral vertrouwen om met veel energie de zomermaanden in te gaan. In die periode moest het deel na de pauze nog grotendeels vorm krijgen. Meer dan een paar weken rust werd spelers en regie niet gegund, want er moest nog veel gebeuren. In de eerste plaats het zetten van de scènes in de laatste twee bedrijven, het werken aan spanning en rustmomenten in het spel, de balans tussen spanning en ontspanning, aandacht voor timing, dictie, tempo. Naast aandacht voor het spel moet er in zo'n laatste periode nog van alles afgerond worden met betrekking tot decor, aankleding spelers, rekwietsien, muziek en, niet te vergeten, publiciteit.

Traditioneel wordt het laatste deel van de repetitieperiode gekenmerkt door veel druk en een groeiende onzekerheid, vooral bij spelers. Het wachten is dan op de eerste try-outs en vooral op de première. Daar moet het stuk stáán. Dan moet blijken of de met bloed, zweet en tranen ontwikkelde voorstelling het publiek kan pakken, boeien en vasthouden. Meer dan twee uur lang.

## Eindelijk.....de première!

Na een preview (één bedrijf) in Het Pakhuis op 1 september en leerzame try-outs in Westwoud en Obdam op de zaterdagen daarna, was het dan eindelijk zover. Op zaterdag 22 september werd het theaterseizoen van Het Meertheater officieel geopend met de première van *Raak me aan*. Pers, genodigden, familie, vrienden en andere toneelliefhebbers waren met een tachtigtal mensen in De Schoof in Wervershoof op de speciaal voor deze gelegenheid geplaatste tribune aangeschoven. Deze opstelling spelen op een groot speelvlak op de vloer mogelijk maakte leverde absoluut een bijdrage aan het goede theatergevoel.

*Raak me aan* oogstte bij de première veel lof. Zowel pers als publiek was zeer lovend en onder de indruk. Recensente Sonja de Jong, die de groep een maand eerder had geïnterviewd, sprak

van 'een heel mooie voorstelling' in een recensie met als kop 'Raak me aan maakt belofte waar'. Het was duidelijk; Het Meertheater was klaar voor de tournee. Vanaf dat moment kon de voorstelling alleen nog maar groeien in kwaliteit. Kwaliteit die echter alleen werd bereikt met heel hard werken. Dat harde werken betrof niet alleen



*Stiltes ..... Veelzeggend.....*

spelers en regie; voor decor en licht moest voor iedere voorstelling ontstellend veel werk worden verzet. Op vrijdagavond laadden Dick van Norden en Theo Ruiter de spullen in de aanhanger en zaterdagochtend vroeg waren ze reeds op pad om het op de speelplek van die dag het decor op te gaan bouwen. In de loop van de dag kwamen Piet Vermeulen en Fred Koomen om het toneel professioneel uit te lichten, want Gerard is een man van 'het plaatje', een regisseur die veelvuldig gebruik maakt van de kracht van goede belichting. In de steeds sterk wisselende omstandigheden was het telkens weer een enorm karwei om belichting en decor binnen de beperkte tijd klaar te krijgen. Maar dankzij de inzet en het enthousiasme van de mannen lukte het keer op keer om een heel mooi plaatje te maken. Tenslotte kwam daar ook nog het geluid bij en verantwoordelijk daarvoor bij de uitvoeringen was Rem Boon.

#### Veertien voorstellingen:

In totaal zouden we met Het Meertheater *Raak me aan* veertien keer op de planken brengen. Na het premièreweekend in Wervershoof volgden Het Pakhuis in Hoorn, het Verenigingsgebouw in Bovenkarspel (helaas in een veel te koude zaal, wat bijzonder vervelend was voor het publiek), en begin november een weekend met twee uitvoeringen in het prachtige Scagontheater in Schagen. Inmiddels waren we in de topmaand november beland die met vijf uitvoeringen de meest drukbezette maand was. Na Schagen

de sfeervolle Drommedaris in Enkhuizen, waar alles via de wenteltrap naar de derde verdieping moest worden gesjouwd. Theo viel lelijk tijdens het bouwen van het decor, raakte gewond aan knie en vinger, maar was 's avonds met een paar paracetamollen toch weer van de partij. Deze uitvoering had een speciaal tintje, vanwege de thuiswedstrijd voor Ellen en door de bijzondere locatie die met tachtig mensen, waaronder zeer veel kennissen en vrienden, uitverkocht was. In november volgden nog Abbekerk en Hoogwoud.

#### De laatste drie.....

Na een paar weken sinterklaasrust (...) mochten we aantreden in De Engelenbak in Amsterdam. De voorstelling werd voorafgegaan door een gezellig diner voor de hele 'crew', aangeboden door Het Meertheater. Bij spelers en regie leefde de stille hoop, dat in Amsterdam wellicht iemand van Het Toneel Speelt zou komen kijken, maar jammer genoeg bleek die hoop ijdel. Desondanks hielden we een goed gevoel over aan dit Amsterdamse avontuur. En de wetenschap, dat er nog twee uitvoeringen restten. De eerste daarvan, in café De Paus in Lutjebroek was misschien wel de beste van allemaal. Alles klopte in de thuisbasis van Wilfried: spel, belichting en sfeer in een zeer goed gevulde zaal (130). Aan alle mooie dingen komt een eind; zo ook aan de tournee van *Raak me aan*. In Sarto in Andijk namen Ellen en Wilfried afscheid van Vera en Justus, onder het toezien van honderd toeschouwers, waaronder Henny Orri.



*De vitrine van De Engelenbak..... met onze poster!*

#### En nu..... Familie

Inmiddels zit Het Meertheater midden in een volgende productie met het stuk *Familie* van Maria Goos; uiteraard weer prachtig materiaal van Nederlandse bodem. Daarvan doen we in de volgende nieuwsbrief uitgebreid verslag.